

hver pris. Forskellen er, at nu vil ministeren også lukke op for, at der kan tjenes penge. Profitbørnehaver – hvorfor ikke? Men der er det også klart, at risikoen for, at man så også konkurrerer på kvalitet, på dårlig kvalitet, når profitmotivt kommet ind, bliver langt mere nærliggende. Derfor forstår jeg ikke ministerens afvisning af at diskutere det forhold. Men jeg forstår, at ministeren vil være opmærksom på det, når hun kommer med sit lovforslag. Det må vi andre jo så kigge efter.

Ellers indeholder forslaget fra Enhedslisten fem elementer:

Et element går ud på at samle de eksisterende regler for børn i ét regelsæt. Det synes vi i SF under alle omstændigheder er meget fornuftigt; det har vi ingen problemer med.

Det andet element i forslaget er at stille nogle krav om plads til børn. Det synes vi er en rigtig god idé. Det er jo sådan, at de ansatte i daginstitutioner er beskyttet af de almindelige arbejdsmiljøregler, hvor de voksne sikres plads. Når man kender børn og ved, at de har meget brug for plads, er det egentlig lidt underligt, at vi er så forsigtige med at formulere nødvendigheden af, at børn også har ret til at have plads til at røre sig på. Det samme gælder krav om udearealerne, som også er en del af forslaget her, og det synes vi også er en god idé. Krav til materialer osv., den del støtter vi også.

Vi er mere usikre over for forslagets tredje del om at lade embedslægeinstitutionen gå ind og lave et uvildigt eftersyn og vil egentlig hellere koble det sammen med det femte punkt i Enhedslistens forslag, nemlig at sikre, at forældrebestyrelserne får en meget mere direkte adgang til også i forhold til miljødelen at få større indflydelse, så vi undgår at skulle have en ekstern partner ind.

Derimod synes jeg, Enhedslisten fortjener meget ros for det fjerde led i forslaget, nemlig at afsætte 500 mio. kr. Så ville daginstitutionerne dog hente lidt ind af, hvad de har mistet de sidste 2 år. Det kan så bruges både til at forbedre de fysiske forhold og til at sikre, at der er flere voksne rundt om børnene, og dermed sikre, at det, som regeringen jo siger, den gerne vil, nemlig bekæmpe den negative sociale arv, bliver mere end ord, at der også følger lidt handling med.

Så med enkelte reservationer vil vi støtte forslaget her. Vi vil gå meget konstruktivt ind i udvalgsarbejdet og måske også være med til at dreje det i en lidt mere udviklingsorienteret retning,

hvor vi sikrer, at daginstitutionernes udviklingsmuligheder bliver det primære.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, det er kendetegnende for området med sikkerhed og sundhed i børneinstitutioner, skoler og andre steder, hvor børn opholder sig de bedste af deres vågne timer, at det er et område, som alle interesserer sig for. Det har også været kendetegnende for samtlige ordførertaler indtil nu, at man finder, at det er et vigtigt og endda et meget vigtigt område.

Kl. 13.00

På det punkt tror jeg, at politikerne her i salen en for en ligner de borgere, der i øvrigt har med området at gøre de steder, hvor de måtte have et medansvar for det. Dermed også sagt, at vi er imod tendensen til at tømme det lokale demokrati for det ansvar, det er at forholde sig til forholdene rundtomkring i vore børneinstitutioner.

I Det Radikale Venstre er vi sådan set enige i, at der er forhold, der er kritisable, der er forhold, der kunne være bedre, og at der er ting, man burde forholde sig anderledes til. Men vi anerkender, at det ikke er sikkert, at vi altid her i Folketinget har evnen til at mestertænke, hvordan verden skal se ud andre steder. Derfor synes vi, det er helt afgørende at holde fast i, at man har dette ansvar, og at det er et ansvar i det lokale demokrati at prioritere forholdene for små og større børn og for unge.

Samtidig synes vi, det er helt afgørende, at man understøtter de ting, som er nødvendige, for at ansvaret kan løftes, nemlig gennemsigtigheden, åbenheden og muligheden for rent faktisk at få en diskussion om det. Dermed også sagt, at vi synes, det havde været mere interessant, hvis man havde taget inspiration fra undervisningsmiljøloven, der giver pligt til at undersøge det fysiske, det psykiske og det æstetiske undervisningsmiljø samt pligt til opfølgning. På den måde forholder man sig konkret og direkte til, hvordan forholdene faktisk er, så man får en gennemsigtighed og kan se, hvordan der prioriteres rundtomkring i kommunerne, og det synes vi er en god idé.

Men det at blive ved med at anke til Folketinget om, at man gerne vil have, at der bliver fastsat minimumsregler, er vi uenige i, bl.a. fordi vi synes, det er en tilbagefaldsregel, og at der i stedet bør kæmpes meget konkret for at sikre, at alle de steder, hvor mennesker har mulighed for at være borgere, fremmes de gode forhold. Vi ser jo desværre den stik modsatte tendens: at bor-